

Φοινικόδεντρα με χουρμάδες στην έρημο

Bρίσκομαι σε μία διαφορετική φύση, χωρίς ιδιαίτερα ανοιξιάτικο χαρακτήρα, όμως με απολύτως δικά της χρώματα. Βρίσκομαι στην έρημο του Νέγκεβ, στο σημείο που η Αίγυπτος, η Ιορδανία και το Ισραήλ συναντάνε την Ερυθρά Θάλασσα.

Σε δόλη τη διαδρομή των τριών περίπου ωρών, από την Ιερουσαλήμ νότια προς το τουριστικό θέρετρο του Ειλάτ, μπορεί κανείς να οινωντήσει στη διαδρομή, εκτός από ατέλειωτες οειρές από φοινικόδεντρα (κυρίως χουρμαδίες) και αραιή βλάστηση, πολλούς μικρούς οικισμούς. Ο κάθε ένας αποτελείται από μερικές οικογένειες, που φέρνουν ζωή στην έρημο και συμβιώνουν τόσο με τις δύσκολες συνθήκες της (έλλειψη νερού, ζέστη, δυνατές ανεμοθύελλες, κ.α.) όσο και με τα δώρα που τους προσφέρει (καρπούς όπως χουρμάδες, υπόγεια ύδατα, παυχία και πρεμία, ανοικτούς ορίζοντες, παρθένα φύση, κ.α.). Αυτό όμως που με κέρδισε περισσότερο ήταν π

τούτου Περιβαλλοντικών Σπουδών έχει τοίχους από αχυρόμπαλες και στέγη από λαμαρίνα. Ακόμη και χωρίς παράθυρα και χωρίς – φυσικά – κλιματισμό, νοιώθει κανείς τη διαφορά θερμοκρασίας που επικρατεί μέσα στο κτίριο σε σχέση με έξω. Οι αχυρόμπαλες, ένα απόλυτα οικολογικό υλικό, το οποίο μάλιστα κοστίζει και ελάχιστα, αποτελεί εξαιρετικό μονωτικό υλικό και συγχρόνως επιτρέπει στο κτίριο να «αναπνέει». Επειδή πολλοί μπορεί να αναρωτηθούν τι σχέση έχουν οι αχυρόμπαλες με την Αίγινα, θα αναφέρω ότι γνωρίζω τουλάχιστον για ένα σπίτι στην Αίγινα που κτίζεται με τοίχους από αχυρόμπαλες!

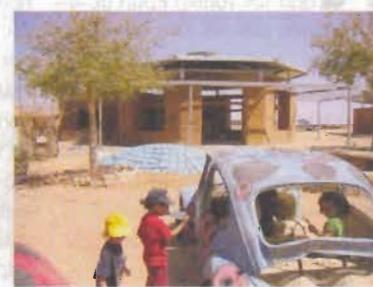
Στον οικισμό Λοτάν, όπου βρίσκεται το Κέντρο Δημιουργικής Οικολογίας, τα νέα κτίρια που κτίζουν οι ίδιοι οι φοιτητές για να μείνουν βασίζονται στους γεαδεσικούς θόλους του Αμερικανού εφευρέτη μηχα-

Οικολογία και Αρχιτεκτονική

Εδώ και μία εβδομάδα βρίσκομαι μακριά από την Αίγινα. Άφοσσα πίσω μου την καταπράσινη φύση του νησιού που λάμπει μέσα στα ανοιξιάτικα χρώματα και τις μεθυστικές μυρωδιές και ταξιδεύω για λίγες μέρες.

Χτίζοντας με αχυρόμπαλες στην έρημο

Χτίζοντας με αχυρόμπαλες και λάσπη και «άχρηστα» αντικείμενα και παλιά αυτοκίνητα

Οι φοιτητές κτίζουν μόνοι το σπίτι τους από αχυρόμπαλες και λάσπη

του
Ηλία Μεσοίδη

“
Το δύσκολο κλίμα της ερήμου εμπνέει νέες μορφές αρχιτεκτονικής έκφρασης που εναρμονίζουν το κλίμα με την οικολογική συνείδηση. Σίγουρα μπορεί να εμπνεύσει και σε μας στην Αίγινα τρόπους που μπορούμε να συνδυάσουμε την αρχιτεκτονική με την οικολογία στο δικό μας κλίμα.